

Dosarul nr.3ra-810/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central (jud: I. Rusu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghieș, E. Bejenaru, I. Grosu)

Î N C H E I E R E

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componentă:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul local al satului Pelinia,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul local al satului Pelinia cu privire la anularea actului administrativ,

împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, casată integral hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătoria Drochia, sediul central și emisă o nouă decizie,

c o n s t a t ă :

La data de 09 noiembrie 2020, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului local al satului Pelinia cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a menționat că, la data de 28 iulie 2020 s-a desfășurat ședința Consiliului local al satului Pelinia în cadrul căreia a fost adoptată decizia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei”.

Reclamantul a indicat că, prin notificarea nr. 1304/OT9-236 din 10 septembrie 2020, Consiliul local al satului Pelinia a fost notificat de către Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat despre ilegalitatea deciziei nominalizate și s-a solicitat abrogarea acesteia.

Reclamantul a subliniat că, în rezultatul controlului obligatoriu de legalitate, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a constatat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea

Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” contravine actelor normative în vigoare, și anume prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, potrivit căruia clauza de adoptare a actului normativ constă într-o propoziție care cuprinde denumirea autorității publice emitente și decizia de adoptare, aprobare sau emiteră a actului normativ, iar pentru proiectele de legi cuprinde și categoria acestora. Clauza de adoptare a actului normativ poate conține, după caz, și temeiul legal de adoptare a actului normativ respectiv. Clauza de adoptare a actului normativ este obligatorie pentru toate actele normative.

Totodată, reclamantul a precizat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” a fost adoptată în baza Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, care a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică.

Reclamantul a invocat că potrivit art. 49 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, actul normativ poate cuprinde anexe, care sînt elemente constitutive ale acestuia și care includ desene, exprimări cifrice, tabele, planuri sau altele asemenea. Anexele pot include de asemenea reglementări care trebuie aprobate de autoritatea publică competentă, precum statutele, regulamentele, instrucțiunile, regulile, metodologiile sau alte norme cu caracter predominant tehnic. Anexele sînt parte integrantă a actului normativ, au natura și forța juridică ale acestuia. Anexa trebuie să aibă un temei-cadru în textul actului normativ și să se refere exclusiv la obiectul determinat prin norma de trimitere. Dacă un act normativ are mai multe anexe, acestea sînt însemnate cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, în ordinea în care au fost enunțate în textul actului. Exprimările cifrice, tabelele, planurile și altele asemenea, care sînt incluse în anexe, pot fi urmate de explicații suplimentare, care se notează cu indici numerici, în ordinea în care au fost enunțate în textul anexei.

Subsecvent, reclamantul a făcut referire și la prevederile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, care prevede că concomitent cu elaborarea proiectului actului normativ se întocmește nota informativă la proiect, conform modelului indicat în anexa nr.1.

Reclamantul a conchis că în rezultatul controlului obligatoriu de legalitate, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a constatat că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” este ilegală, constatându-se că lipsesc materialele aferente care au servit drept temei pentru adoptarea deciziei nominalizate.

Astfel, reclamantul a specificat că, decizia contestată a fost publicată în Registrul de stat al actelor locale, fără anexele corespunzătoare, fără notă informativă, fără procesul-verbal care dovedește că au fost efectuate consultări publice.

Reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată pe prevederile art. 10¹ alin. (1), art. 14 alin. (2) lit z¹), art. 68 alin. (4) din Legea nr. 436 din

28 decembrie 2006 privind administrația publică locală; art. 49, art. 30 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative; pct. 25 subpct. 5) din Regulamentul cu privire la modul de ținere a Registrului de stat al actelor locale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 672 din 28 august 2017; art. 189, 196, art. 206 alin. (1) lit. a), art. 208 alin. (1), art. 211, 212, art. 214 alin. (4), art. 224 din Codul administrativ.

În final, reclamantul Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a solicitat anularea deciziei nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei”, ca fiind ilegală.

Prin hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliul local al satului Pelinia cu privire la anularea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” (f.d. 37, 41-47).

Hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central a fost notificată Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat prin intermediul serviciului de livrare „Poșta Moldovei” la data de 12 februarie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000375502AS, anexat la actele cauzei (f.d. 40).

La data de 17 februarie 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus apel împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri (f.d. 49-51).

Hotărârea motivată din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central a fost notificată Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat prin intermediul serviciului de livrare „Poșta Moldovei” la data de 05 aprilie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr. DS8000372815AS, anexat la actele cauzei (f.d. 60).

Ulterior, la data de 11 martie 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a depus în adresa Curții de Apel Bălți cererea de apel suplimentară (f.d. 53).

Astfel, instanța de apel corect a considerat ca fiind depus în termen apelul Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei împotriva hotărârii din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central.

Prin decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul depus de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei, casată integral hotărârea din 21 ianuarie 2021 a Judecătorei Drochia, sediul central și emisă o nouă decizie prin care, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului local al satului Pelinia cu privire la anularea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei”. S-a anulat decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fâșiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” (f.d. 75, 76-87).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 10 din Codul administrativ, potrivit căruia actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru

reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Decizia autorității publice privind acordarea despăgubirilor pentru prejudiciile cauzate prin activitatea administrativă ilegală este un act administrativ individual.

Instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 11 din Codul administrativ, care prevede că actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile –actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile / interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile –actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestațiilor materiale sau bănești este un act administrativ individual prin care o astfel de prestație se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

Subsidiar, instanța de apel a relevat și prevederile art. 118 din Codul administrativ, conform caruia motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esențiale de drept și de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar. Motivarea trebuie să se refere și la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreționar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigații, probe, audieri, opinii ale participanților contrare conținutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual și condiționează legalitatea acestuia.

În acest context, instanța de apel a notat că actul administrativ contestat în partea aplicării normelor materiale ce stabilește și reglementează modul de organizare și funcționare a autorităților administrației publice în unitățile administrativ-teritoriale a fost adoptat de către Consiliul local al satului Pelinia reieșind din competențele acordate prin lege, în limitele împuternicirilor și scopului pentru care a fost investit în acest sens.

Instanța de apel a relatat că Consiliul local al satului Pelinia fiind proprietarul fâșiilor forestiere care au constituit obiectul prezentei decizii, prin prisma prevederilor din Legea nr. 436 din 28 decembrie 2006 privind administrația publică locală, Legea nr. 435 din 28 decembrie 2006 privind descentralizarea administrativă, a fost în drept să decidă în privința actelor juridice de administrare privind bunurile domeniului privat al satului (comunei).

În afară de aceasta, instanța de apel a relatat că în partea aplicării normelor material-procesuale ce stabilesc temeiurile și modul de transmitere a întreprinderilor,

subdiviziunilor lor și a unor obiecte aparținând în cadrul unei autorități a administrației publice (minister, departament, autoritatea centrală de specialitate asimilată la acestea sau autoritatea administrației publice locale), precum și din gestiunea unei autorități a administrației publice în gestiunea altei autorități a administrației publice, a fost aplicată o normă abrogată, și anume: Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995.

Astfel, instanța de apel a remarcat că Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat la înaintarea notificării și depunerea cererii de chemare în judecată a invocat drept temei pentru anularea deciziei Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fășiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei”, adoptarea acesteia în baza unui act normativ abrogat, și anume: Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, însă prima instanța a lăsat fără apreciere circumstanța nominalizată, fapt ce a determinat emiterea unei hotărâri neîntemeiate.

Instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiat argumentul Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat, precum că decizia Consiliului local al satului Pelinia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 „Cu privire la transmiterea în gestiunea Î.M. „Gospodăria Comunală” a fășiilor forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei” urmează a fi anulată, făcând referire la prevederile art. 141 alin. (1) din Codul administrativ, potrivit căruia un act administrativ individual este nul dacă conține un viciu deosebit de grav și acest lucru este evident în cadrul aprecierii concludente a tuturor circumstanțelor care se iau în considerație.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, în cazul de referință, Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, a fost abrogat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publică, în vigoare din 06 ianuarie 2016.

În afară de aceasta, instanța de apel a reținut prevederile art. 74 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, care stabilește că acțiunea actului normativ încetează dacă actul este abrogat.

Instanța de apel a învederat prevederile art. 73 alin. (3) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, conform căruia actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare și, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv.

În acest context, instanța de apel a notat că odată ce Regulamentul cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995 a fost abrogat prin adoptarea unui nou Regulament, după adoptarea unui alt Regulament, administrația publică locală urma să țină cont de prevederile noului Regulament care instituie un șir de alte reguli și condiții pentru transmiterea instituțiilor bugetare / publice la

autogestiune, întreprinderilor de stat/municipale, subdiviziunilor lor, terenurilor, mijloacelor fixe, inclusiv bunurilor distincte, clădirilor, edificiilor și altor active proprietate publică (în continuare – bunuri proprietate publică).

Prin urmare, instanța de apel a menționat că omisiunea Consiliului local al satului Pelinia de a dezbate și de a vota pe marginea chestiunii referitoare la instituirea comisiei de transmitere, echivalează cu neînstituirea acestei comisii. Astfel, un organ colegial poate adopta soluții doar în rezultatul dezbaterilor pe marginea unui anumit subiect și votării de către membrii acestuia pe marginea subiectelor respective.

Instanța de apel a indicat că autoritatea publică la emiterea deciziei contestate, a aplicat prevederile unui act normativ abrogat, fapt ce denotă aplicarea eronată de către autoritatea publică a normelor material-procesuale ce stabilesc procedura de transmitere a instituțiilor bugetare / publice la autogestiune, întreprinderilor de stat / municipale, subdiviziunilor lor, terenurilor, mijloacelor fixe, inclusiv bunurilor distincte, clădirilor, edificiilor și altor active proprietate publică, ceea ce duce la necesitatea și raționalitatea soluției de anulare a actului administrativ.

La data de 01 iulie 2021, Consiliul local al satului Pelinia a depus recurs împotriva deciziei din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de menținere a hotărârii primei instanțe (f.d. 91). Iar, la data de 10 august 2021, Consiliul local al satului Pelinia a prezentat motivarea recursului.

În susținerea recursului Consiliul local al satului Pelinia a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Suplimentar, recurentul a menționat că constatările expuse în decizia din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți contravin pct.13-14 din Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015 privind aprobarea Regulamentului modul de transmitere a bunurilor proprietate publică.

În continuare, recurentul a specificat că Consiliul local al satului Pelinia la emiterea deciziei nr. 3/20 din 28 iulie 2020, la pct.4 a decis ca Primarul T. Sărăteanu de comun cu managerul Î.M. „Gospodăria Comunală”, va constitui o comisie de predare-primire a bunurilor nominalizate, în conformitate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995.

Recurentul a relevat, că comisia de transmitere nu a fost instituită de Primăria satului Pelinia din reprezentanți ai primăriei și reprezentanți ai Î.M. „Gospodăria Comunală”, deoarece fășiile forestiere, bunul imobil proprietate a primăriei nu au fost transmise în gestiune către Î.M. „Gospodăria Comunală”.

Prin urmare, recurentul consideră că în asemenea circumstanțe Consiliul local al satului Pelinia nu a omis de a supune dezbaterilor chestiunea referitoare la componența și instituirea comisiei de transmitere a bunurilor imobile proprietate publică, însă a indicat în decizia nr. 3/20 din 28 iulie 2020 la pct.4 autoritatea

împuternicită, și anume Primăria satului Pelinia, pentru instituirea comisiei respective.

Recurentul a susținut că, la emiterea deciziei nr. 3/20 din 28 iulie 2020 de către Consiliul local al satului Pelinia eronat s-a indicat Regulamentul abrogat cu privire la modul de transmitere a întreprinderilor de stat, organizațiilor, instituțiilor, a subdiviziunilor lor, clădirilor, construcțiilor, mijloacelor fixe și altor active, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 688 din 09 octombrie 1995, însă indicarea acestui Regulament abrogat nu a dus la încălcarea prevederilor art.14 alin. (7) din Legea nr. 121 din 04 mai 2007 privind administrarea și deetimizarea proprietății publice și a prevederilor Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publica aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015, și a art. 118 alin.(1)-(2) lit. a), art.141 alin. (1) din Codul administrativ.

În final, recurentul a relevat că transmiterea bunurilor proprietate publică – fâșiile forestiere, va fi efectuată după constituirea comisiei, conform prevederilor Regulamentului cu privire la modul de transmitere a bunurilor proprietate publica aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 901 din 31 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la data de 08 iunie 2021, fiind notificată recurentului Consiliului local al satului Pelinia, la data de 25 iunie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8001562255AS, anexat la actele cauzei (f.d.90).

Decizia motivată din 08 iunie 2021 a Curții de Apel Bălți a fost notificată recurentului Consiliului local al satului Pelinia la data de 21 iulie 2021, fapt confirmat prin avizul de recepție nr.DS8001565512AS, anexat la actele cauzei (f.d.102).

Instanța de recurs consideră că recursul Consiliului local al satului Pelinia este depus în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost depusă la 01 iulie 2021 (f.d. 105-108), adică în interiorul termenului de 30 de zile de la notificarea dispozitivului deciziei contestate. Iar, la data de 10 august 2021 Consiliului local al satului Pelinia a prezentat motivarea recursului (f.d. 105-108).

La data de 27 iulie 2021 și 10 august 2021, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului Oficiului Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat copia recursului și respectiv motivării recursului depus de Consiliul local al satului Pelinia, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 100, 125).

Deși, la data de 02 august 2021 și 19 august 2021, Oficiul Teritorial Soroca al Cancelariei de Stat a recepționat copia recursului și motivării recursului, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referința, în care să-și

expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Consiliul local al satului Pelinia (f.d.104, 126).

Studiind temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul local al satului Pelinia, în raport cu actele cauzei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea / inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină

cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [*Golder împotriva Regatului Unit*, §38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo împotriva Italiei*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services împotriva Franței*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten împotriva Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers împotriva Suediei*, 9 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul local al satului Pelinia.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Consiliul local al satului Pelinia, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan